

Stavím sídlo z vláken
s políbením spirály.
Ve dne dřímám utajen,
vzbudí mne až chorály!

V křeči sobě vlastní,
slavím ten dar lenosti.
Na dohled kořist plachtí,
chybí mi cvik milosti.

Zvíře tužby docení,
nezná princip trhu
Oběť beztak vyslídí
a užívá si dohru!

V srsti hladit lechtá
zradit kmen to láká...
s pavoukem

Jsem s ní sám
dál vysávám
žal co zbyl
promlouvám k mé oběti
...neuhýbám

Vkládám si květ do křídel,
pro let nocí sám.
O mě sní i nepřítel,
v boji se nevzdám!

Ortel si rád vyslechnu,
vždy odbíjí pátá.
Třpyt a síť v pohybu,
silueta mává!

Zlomen křečí v oprátkách
- obrazy skrz sliny.
Vědomí na lopatkách,
osm očí - jed - enzymy!

hladit srst
zradit kmen
zradit kmen
s pavoukem